і днище солов'я сповите в павутину

і горло вітряка покинуте на вітер

і день що не зійшов перегортати світом

як папороть плести маркітний проріз тину

прозорий лист зерна в колисці з омовінням

і вирвиця сумна далеко за богами

терпіння є життям і ґарувати нами

прислужує своїм обмеженим терпінням

і диво є одне в тонесенькій красі

і є одне крило воно народить крила

живи на цих дощах моя тендітна сило

тулися до душі тулися до душі...